

Det laa derhos indenfor Kommissionens Arbejdsplan at gøre Skridtet fuldt ud ved tillige at indføje Hovedbestemmelserne om Mønstring i Udkastet til Sømandslov, hvorved Mønstringsvæsenet vilde faa en udelukkende skibsfartsmæssig Karakter og Lov Nr. 29 af 26. Februar 1872 om Mønstring af Skibsmandskab helt bortfalde, men da den danske Kommission efter Sagens Natur maatte tilpasse sin Arbejdsplan i størst mulig Grad efter den Fællesplan for Arbejdet for den ny Sømandslov, der efterhaanden fremkom ved Samarbejdet med de øvrige nordiske Sølovsrevisions-Kommissioner, maatte Ordningen af det her omhandlede, væsentligt administrative Anliggende atter udgaa af Kommissionens Arbejdsplan. En Løsning af Spørgsmaalet maatte herefter naturligt anvises gennem det foreliggende Lovforslag, der fremkommer efter Aftale med Indenrigsministeriet, under hvilket Udskrivningsvæsenet henhører.

Reglerne om Mønstring af Skibsmandskab, der indeholdes i Lovforslagets Kapitel II, udgør en naturlig Fortsættelse af Reglerne om Forhyring i Forslagets Kapitel I, med hvilke de paa det nøjeste er beslægtede. I principiel Henseende afviger Reglerne i Kapitel II dog ingenlunde fra Bestemmelserne i Loven af 26. Februar 1872, men Reglerne fremhæver i den foreliggende Affattelse, at Mønstringen udgør Kontrollen ikke blot med Forhyringen, men tillige med Fyldestgørelsen af væsentlige Omraader af Lovgivningens Forskrifter om Skibsføreren og Skibsmandskabets Forhold i det hele, derunder navnlig visse Forskrifter i Sømandsloven og Søneringsloven, samt endvidere Varetagelsen af Udskrivningsvæsenets Interesser efter Regler, godkendte af Indenrigsministeriet. Af praktiske Grunde er Mønstringsbestemmelserne en Del forkortet; de forudsættes, i Lighed med Reglerne om Forhyring, suppleret med nærmere administrative Forskrifter angaaende Enkeltheder.

Lovforslaget slutter sig i øvrigt nøje til Sømandsloven af 1. Maj 1923.

Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Som oven for nævnt foregaar det langt overvejende Antal af Landets samlede Forhyringsforretninger i København. Loven om Forhyringsagenter har ved kgl. Anord-

ning været gjort anvendelig udenfor København i 19 Havnebyer, men for adskillige Steders Vedkommende har den praktiske Betydning heraf dog næppe været stor, og for enkelte Pladers Vedkommende endog saa ringe, at der ved indtrædende Ledighed ikke har meldt sig Ansøgere til Bevillingen. Under disse Omstændigheder vil det være naturligt ligeledes at henskyde Oprettelsen af Statsforhyringskontorer udenfor København til kgl. Anordning efter en nærmere Prøvelse af de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder. Ledelsen af Forhyringskontorerne tænkes underlagt vedkommende Mønstringsbestyrere.

I Overensstemmelse med Konventionens Art. 2 er Forhyringen vederlagsfri for begge Parter.

Bestemmelsen i Paragraffens 3die Stykke er overensstemmende med Konventionens Art. 3. Det findes som fornævnt hensigtsmæssigt at gaa gradvis frem ved Oprettelsen af Statsforhyringskontorer, og forsaavidt angaar Steder udenfor København har man derfor ønsket at have Adgang til foreløbig at lade de nuværende Bevillingshavere drive Forhyringsvirksomhed under nærmere Kontrol.

Til § 2.

Som Bilag 3 til Lovforslaget er optaget et Overslag over Udgifterne ved Oprettelse og Drift af et Statsforhyringskontor i København. Ved eventuelle Forhyringskontorer paa andre Steder vil det formentlig være tilstrækkeligt paa hvert Sted at ansætte en Forhyringsmand, hvorved det forudsættes, at der samtidig tillægges vedkommende Mønstringsbestyrer et Honorar for Ledelsen af Kontoret.

I Overensstemmelse med Konventionens Art. 4 lægger man Vægt paa, at det fastslaas, at Arbejdet med Forhyringen foregaar ved Folk med de fornødne praktiske Erfaringer i Søfartsforhold. Bestemmelsen i 3die Stykke om, at der til Forhyringskontorerne kan knyttes Læger, maa ses i Sammenhæng med Sømandslovens § 26.

Til § 3.

Det ligger i Sagens Natur, at Forhyringskontorerens Virksomhed nærmere maa bestemmes ved administrative Forskrifter. I Overensstemmelse med Konventionens Art. 6 er dog her fæstnet den Grundregel, at ved Forhyringen skal Sømanden frit kunne vælge det Skib, han foretrækker; og Rederen eller Skibsføreren frit sin Besætning; i Overensstemmelse med Art. 7 er fastsat den ikke mindre vigtige Regel, at der ved